

Iskolánk az idei tanévben vett először részt a Határtalanul! programban, ennek a pályázatnak a keretében a Kölcsey hetedik évfolyamának lehetősége nyílt a megszokottnál nagyobb szabású osztálykiránduláson részt vennie a tanév végén.

A pályázat célja, hogy támogassa magyarországi diákok tanulmányi utazását a szomszédos országok magyarlakta területeire, hogy megismerhessék az országhatárokon kívül eső magyar kulturális örökséget és bepillantást nyerhessenek a határon túl élő magyarság életébe.

Június 10-13. között iskolánk három hetedikes osztályából egy 49 kölcseys tanulóból álló csapat látogatott Erdély egyik szegletébe. A szállásunk Torockón volt, amely település jellegzetes homlokzatú házaival, unitárius templomával kivételes hangulatú faluként fogadott minket. A helységet körülölelő hegyek pedig olyan háttérként szolgálnak, melyeknél odaillőbbet nehéz lenne találni. Nem is tudtunk ellenállni a magaslatok hívásának, így megmásztuk a Torockót őrző Székelykövet, amelynek tetejéről lenyűgöző látvány fogadott bennünket. Másnap alkalmunk volt ellátogatni Kolozsvárra, ahol a mi tanulóink ottani diákok vezetésével barangoltak a városban, ahol, ha valaki nyitott szemmel járt lépten-nyomon a történelemkönyv lapjain találhatta magát. Valamint az együtt töltött idő alatt személyes benyomásokat szerezhetek külföldi magyar társaiktól. Megnéztük még a tordai sóbányát, itt bepillantást nyertünk a sókitermelés évszázados gyakorlatába és élvezhettük a mára látogatóközponttá alakult impozáns hegybelső lehetőségeit. Élvezetes túrát tettünk a Tordai-hasadékban, mélység és magasság közt a sziklaperemen lépdelve csodálkoztunk rá az elénk táruló látványra. Ellátogattunk továbbá Kőrösfőre, ahol megnéztük a református templomot, amely a kalotaszegi népművészet jegyeit viseli. Hazafele utazva a Királyhágón keresztül Erdélyt elhagyva a Partium jelentős városában, Nagyváradon is szétnéztünk, sétáltunk a szecessziós épületek között, felelgettük a századforduló irodalmi életét, annak kiemelkedő alakjait ábrázoló szoborcsoporthoz.

Több száz kilométer, megannyi látványosság, számos érdekesség, vitathatatlan erdélyi kirándulásunk „tanulmányi” jelzője. Amikről eddig a történelem, irodalom, földrajz órákon beszéltünk az iskola falai között, most testközelbe kerültek, élményeket kaptak melléjük a diákok, és olyan tanulási forma ez, amely tartósabb a felelésre készüléskor. Ezért volt ez a pár nap kivételes lehetőség, a talpunk alá került a térkép, az épületek mesélték a történeteket, élővé lett a kulturális örökség. És a megszokottól eltérő környezet nem csak a tanulásra van jó hatással. Kiszakadva a hétköznapi életből a közösség is másik arcát mutatja. Az együtt töltött idő, az „ottalvós” kirándulás olyan alkalmat ad egymás megismerésére, a csapatépítésre, aminek az erejével kevés dolog vetekszik az iskolai életben. A kirándulás jelentősége és fontossága abban

rejlük, hogy élményeket és emlékeket adott diákjainknak, és ily módon valamicskét hozzá tud tenni a személyiségfejlődésükhöz. És hazafele a buszon, amikor elhangzott a kérdés, hogy ki érezte jól magát, gondolkodás nélkül lendültek a kezek.

